

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

RESOLUCIÓ D'ARXIU de la Informació Prèvia núm. IP 148/2017, referent a l'Ajuntament de Castelldefels.

Antecedents

1.- En data 08/05/2017 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual es formulava denúncia contra l'Ajuntament de Castelldefels, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD). En concret, la persona aquí denunciant exposava que havia presentat una queixa davant l'Ajuntament perquè els seus veïns havien fet unes obres sense la cobertura del permís municipal vigent, segons la informació que li havien informat des de l'Ajuntament. La denúncia que formulava davant aquesta Autoritat es fonamentava en què al cap d'un mes aproximadament d'haver presentat la queixa esmentada davant el consistori, hauria comparegut al seu domicili la persona propietària de l'habitatge on es feien les obres –de la finca colindant-, i que aquella persona li hauria comunicat que l'inspector municipal li havia donat la seva adreça i identificació com a persona qui l'havia denunciat, "*para que viniese a hablar conmigo*". Aquests fets que finalment denuncià davant aquesta Autoritat van comportar que l'aquí denunciant presentés abans dos escrits de queixa davant l'Ajuntament, als quals no s'hauria donat cap resposta. La persona denunciant aportava còpia dels dos escrits de queixa esmentats, de dates 22/09/2016 i 02/02/2017.

2.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 148/2017), d'acord amb l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, per tal de determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants concurrents.

En el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 22/05/2017 es va requerir a l'Ajuntament per tal que informés sobre la cessió de dades personals aquí objecte de denúncia, i si quan es formulà aquella queixa davant l'Ajuntament amb motiu de les obres, l'Ajuntament havia informat la persona qui formulà la queixa de la possibilitat de comunicar les seves dades a la persona de l'habitatge on es feien les obres.

L'Ajuntament de Castelldefels va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 05/06/2017, pel qual s'exposava literalment el següent:

1.- *L'Inspector Municipal manifesta que en cap moment va facilitar les dades personals de la persona denunciant [a la persona denunciada].*

2.- *Indicar-vos que la informació que ens sol·liciteu relativa a l'expedient número (...)/16 no correspon a un expedient sancionador, sinó a un expedient de protecció de la legalitat urbanística. I la sistemàtica seguida per aquest Ajuntament quan la persona inspectora acudeix a comprovar els fets denunciats és, no revelar a la persona denunciada la identitat de la persona denunciant, així com tampoc facilitar còpia de la denúncia. I en el supòsit que la persona denunciada sol·liciti còpia íntegra de l'expedient, aquesta ha de presentar instància en el Registre General d'Entrada d'aquest Ajuntament, i a posteriori se li fa entrega de la*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

documentació que obra a l'expedient sense facilitar les dades personals consignades en el mateix.

3.- En el cas concret de la denúncia formulada en aquest Ajuntament per la denunciant, manifestar que aquesta no va tenir entrada en el Registre General, sinó que la mateixa va ser enregistrada en una aplicació informàtica que disposa aquest Ajuntament denominada DISCONFORMITAT CIUTADANA, mitjançant la qual els ciutadans presencialment, telefònicament o per internet fan arribar les seves queixes sense acreditar la seva identitat."

3.- Davant la versió de l'inspector de l'Ajuntament, qui va negar categòricament haver revelat la identitat de la persona aquí denunciant com a persona autora de la queixa davant l'Ajuntament, a la persona propietària de l'habitatge al que es referia la queixa, aquesta Autoritat va sol·licitar a la persona aquí denunciant, mitjançant ofici de 07/06/2017 que detallés al màxim les circumstàncies dels fets als que es referia a la seva denúncia, i en particular, si disposava d'algun testimoni que hagués presenciat els fets aquí denunciats, i en tal cas que aportés el seu testimoni escrit. Així mateix es va requerir a la persona denunciant per tal que aportés còpia de l'escrit de "Disconformitat ciutadana núm. (...)" que dirigí a l'Ajuntament.

La persona denunciant va donar resposta a dita sol·licitud mitjançant escrit de 16/06/2017, amb el qual aportava còpia de la queixa de disconformitat ciutadana presentada en data 10/06/2016 davant l'Ajuntament, en què hi constaven les seves dades personals (nom i cognoms i adreça electrònica), i el contingut de la queixa següent: "Aquest veí (assenyalant l'adreça de l'habitatge al que es referia la disconformitat) està fent obres des del mes de març. El permís està caducat i continuen fent obres i soroll. El dissabte va trucar a la Policia i van parar però ara tornen a continuar amb les obres".

Sobre la petició d'aclariment dels fets, manifestava el següent:

"A finales del mes de mayo de 2016 me dirigí a la sección de obras del Ajuntament para conocer el permiso de obras de la vivienda colindante a la mía (C/ (...)) y los plazos de finalización de la obra que ya llevaba 3 meses. La responsable de obras me comunicó que el plazo de finalización era el 31 de mayo.

El 10 de junio me volví a presentar en el departamento de obras del Ajuntament, ya que continuaban las obras a todas horas y el permiso solicitado había finalizado. La Señora encargada de obras me instó a realizar una "disconformitat ciutadana" en Atención al Ciudadano del Ajuntament.

Me dirigí a la planta baja del edificio del Ajuntament, realicé la "disconformitat ciutadana" de manera presencial adjudicándome el número (...) con fecha 10/06/2016 y aportando mis datos: Nombre y Apellidos y dirección de correo electrónico. Adjunto copia de la Oficina d'Atenció Ciutadana del Ajuntament de Castelldefels.

En el escrito adjunto de la OAC del Ajuntament de Castelldefels queda constancia que sí acredité mi identidad y aporté mi dirección de correo electrónico para una posible respuesta por parte del Ajuntament, por lo tanto el Sr. Inspector Municipal falta a la verdad.

A principios del mes de julio se presentó en la puerta de mi piso c/Llibertat nº 8 ático la Sra. propietaria de la vivienda colindante (...) Le comenté a mi marido que venía a hablar del tema de la denuncia presentada al Ajuntament, al ver que la Sra. seguía hablando con mi marido y teníamos que comer me acerqué a la puerta para cerrar el asunto. Al ser preguntada la vecina cómo sabía que era yo la denunciante nos informó que el Inspector (...)del Ajuntament se

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

había presentado en su vivienda y les había informado que Merche del ático de la casa colindante les había interpuesto una denuncia. Estos vecinos son nuevos y no nos conocen. Que la persona que nos confirma que el Sr. Inspector (...) le informa de mi nombre y le indica que soy la persona del ático colindante es la vecina denunciada que se presentó en nuestra vivienda."

La persona aquí denunciant afegia que, amb posterioritat a aquella visita del mes de juliol del 2016 en què hauria manifestat que "l'inspector Sergio" li havia revelat la seva identitat com a persona que es queixà davant l'Ajuntament, la mateixa veïna hauria dut a terme una sèrie d'actuacions per tal d'esbrinar la identitat i lloc de treball de l'espòs de l'aquí denunciant, i que el darrer cop que es va trobar pel carrer amb els veïns on s'havien fet les obres (el 08/05/2017, dia en què es formulà la present denúncia), li van canviar la versió dels fets, i en aquell moment li van manifestar que no havia estat l'inspector qui els hi havia revelat la seva identitat, sinó que ells mateixos van entrar al portal de la finca de l'aquí denunciant i havien fotografiat el seu nom de la bústia. Sempre segons la persona aquí denunciant, davant aquesta versió va insistir en preguntar-los com sabien que era ella qui s'havia queixat a l'Ajuntament i no altres veïns de la finca, i que davant això no van saber què respondre, i que només haurien afegit que no volien perjudicar l'Ajuntament, des d'on els estaven ajudant molt.

Fonaments de Dret

1.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- Com s'ha exposat als antecedents, la persona denunciant es queixà davant aquesta Autoritat perquè un inspector municipal de l'Ajuntament de Castelldefels hauria revelat a la veïna qui residia en l'àtic de l'edifici contigu al de la seva vivenda, la dada relativa al fet que ella havia presentat una queixa davant l'Ajuntament amb motiu d'unes obres.

El precepte que es podria considerar potencialment vulnerat per l'eventual comunicació d'unes dades personals contingudes en fitxers de l'Ajuntament seria l'article 11 de la LOPD, que estableix el següent:

"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei.

b) Quan es tracti de dades recollides de fonts accessibles al públic.

c) Quan el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers. En aquest cas, la comunicació només és legítima quan es limiti a la finalitat que la justifiqui.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

d) Quan la comunicació que s'hagi d'efectuar tingui com a destinatari el defensor del Poble, el ministeri fiscal o els jutges o tribunals o el Tribunal de Comptes, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes. Tampoc no cal el consentiment quan la comunicació tingui com a destinatari institucions autonòmiques amb funcions anàlogues al defensor del Poble o al Tribunal de Comptes.

e) Quan la cessió es produeixi entre administracions públiques i tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.

f) Quan la cessió de dades de caràcter personal relatives a la salut sigui necessària per solucionar una urgència que requereixi accedir a un fitxer o per fer els estudis epidemiològics en els termes que estableix la legislació sobre sanitat estatal o autonòmica (...)"

Com a punt de partida cal assenyalar que la persona denunciant fonamentava la seva denúncia en el relat de fets exposats als antecedents, sense aportar però més elements o proves tendents a corroborar la seva versió. L'Ajuntament, per la seva banda, aportà el testimoni de l'inspector municipal, qui va contradir la versió de l'aquí denunciant, i negava haver revelat a les persones residents a l'habitatge de les obres, la identitat de l'aquí denunciant com a persona qui s'havia queixat davant l'Ajuntament.

Davant aquesta divergència fàctica, es va demanar a la persona denunciant informació més detallada, i que en la mesura del possible, aportés algun testimoni que confirmés la seva versió, cosa que l'aquí denunciant no va fer amb el seu escrit de resposta, en el qual posava de manifesta la impossibilitat d'aportar testimonis, més enllà del de les persones residents a la vivenda on s'havien fet les obres. En tot cas, cal evidenciar que el relat més detallat que feia la persona aquí denunciant en el seu escrit de resposta, resultava del tot versemblant, si bé resulta insuficient com per imputar la comissió d'una infracció administrativa en el procediment sancionador corresponent, pels motius que s'indiquen tot seguit.

El procediment administratiu sancionador és especialment garantista per raó de les conseqüències que del mateix se'n poden derivar. És per això que resulta necessària, per a la seva incoació, l'existència d'elements probatoris o indicis racionals suficients en relació a la comissió dels fets que permetin imputar la comissió d'una infracció a una persona o entitat concreta.

De conformitat amb l'article 24.2 de la Constitució Espanyola, en allò referent al dret a la presumpció d'innocència, l'article 53.2.b) de la Llei 39/2015, determina el següent: *"Els procediments sancionadors han de respectar la presumpció de no existència de responsabilitat administrativa mentre no es demostrï el contrari"*. No pot obviar-se que al dret administratiu sancionador li són d'aplicació, amb alguna matisació però sense excepcions, els principis inspiradors de l'ordre penal, resultant clara la plena virtualitat dels principis de presumpció d'innocència i *in dubio pro reo* en l'àmbit de la potestat sancionadora, que desplaça a qui acusa la càrrega de provar els fets i la seva autoria. En definitiva, que la presumpció d'innocència ha de regir sempre i sense excepcions en l'ordenament sancionador i ha de ser respectada en la imposició de qualsevol sanció.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

En aquest sentit, el Tribunal Constitucional, en la seva Sentència 76/1990 de 26/04, considera que el dret a la presumpció d'innocència comporta *“que la sanción esté basada en actos o medios probatorios de cargo o incriminadores de la conducta reprochada; que la carga de la prueba corresponda a quien acusa, sin que nadie esté obligado a probar su propia inocencia; y que cualquier insuficiencia en el resultado de las pruebas practicadas, libremente valorado por el órgano sancionador, debe traducirse en un pronunciamiento absolutorio”*.

D'igual forma, el Tribunal Suprem, en la seva Sentència de 26/10/1998, declara que el dret a la presumpció d'innocència *“no se opone a que la convicción judicial en un proceso pueda formarse sobre la base de una prueba indiciaria, pero para que esta prueba pueda desvirtuar dicha presunción debe satisfacer las siguientes exigencias constitucionales: los indicios han de estar plenamente probados –no puede tratarse de meras sospechas- y tiene que explicitar el razonamiento en virtud del cual, partiendo de los indicios probados, ha llegado a la conclusión de que el imputado realizó la conducta infractora, pues, de otro modo, ni la subsunción estaría fundada en Derecho ni habría manera de determinar si el proceso deductivo es arbitrario, irracional o absurdo, es decir, si se ha vulnerado el derecho a la presunción de inocencia al estimar que la actividad probatoria pueda entenderse de cargo”*.

En el present cas existeix un relat fàctic consistent i versemblant de la persona denunciant, però resulta insuficient com a base d'una imputació, atès que davant la negació dels fets per part de l'Ajuntament, la versió de la denunciant no s'ha pogut corroborar amb altres elements. Així doncs, de conformitat amb la jurisprudència abans invocada, aquesta manca d'elements probatoris han de conduir a una declaració d'arxiu provisional, davant l'eventualitat que la persona denunciant pogués aportar algun element addicional tendent a corroborar els fets que denunciava.

3.- A banda del que s'ha exposat sobre la insuficiència probatòria, que per sí mateix ja ha de conduir a la present resolució d'arxiu, resulta procedent afegir-hi una segona consideració de caire més general, en relació amb la possibilitat de comunicar a la persona denunciada a qui s'atribueix la comissió d'una infracció, la identitat de la persona qui posa en coneixement de l'òrgan competent uns fets que poden ser constitutius d'infracció i per tant poden donar lloc al procediment corresponent, acte que l'art. 62 de la LPAC qualifica com a *“denúncia”*. Al respecte, si la dita denúncia dona lloc a l'inici d'un procediment sancionador o qualsevol altre, la persona contra qui es dirigeix el dit procediment tindria la condició de persona interessada, i com a tal podria accedir a la documentació que forma part d'aquell expedient administratiu, dret que està expressament recollit a l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions de Catalunya LRJPCat), en consonància amb el previst a l'art. 53.1.a) de la LPAC. Aquest dret d'accés a l'expedient per part de l'interessat està també previst a l'art. 155 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Així doncs, l'eventual comunicació de les dades de qui formula una denúncia a la persona denunciada i contra qui es dirigeix un procediment administratiu iniciat a conseqüència d'aquella denúncia, per tal de fer efectiu el seu dret d'accés a l'expedient, podria estar autoritzada per una llei, i per tant seria conforme al previst a l'art. 11.2.a) LOPD.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Ara bé, no es pot deixar d'advertir que el dret d'accés a la documentació administrativa per part de qui té la condició de persona interessada no és un dret absolut, sinó que en determinats supòsits podria ser objecte de limitació, per la concurrència d'altres drets o interessos a ponderar. És per això que, amb caràcter general, en fer efectiu el dret d'accés a l'expedient de qui és interessat en el procediment, l'òrgan administratiu competent haurà d'efectuar sempre una ponderació entre els diferents drets que eventualment poden entrar en conflicte: a) d'una banda el dret d'accés a l'expedient per qui és interessat, directament vinculat al dret de defensa; i b) d'altra banda, el dret a la protecció de dades de caràcter personal. En aquest sentit, cal tenir en compte que l'art. 82.1 de la LPAC, quan regula el tràmit d'audiència reconeix el dret de les persones interessades a accedir a l'expedient, si bé afegeix que *"s'han de tenir en compte les limitacions previstes si s'escau a la Llei 19/2013, de 9 de desembre"*, limitacions coincidents amb les previstes a la Llei catalana 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Aquesta remissió als límits previstos a la legislació de transparència i accés a la informació pública, confirma la necessitat d'efectuar una ponderació en cada cas.

I podria existir un segon límit al dret d'accés, per al cas que l'òrgan administratiu que custodia la documentació estimés el dret d'oposició prèviament exercit per la persona titular de les dades, en atenció a determinats motius fonamentats i legítims relatius a la seva situació personal (articles 6.4 de la LOPD). Així, l'eventual estimació del dret d'oposició que la persona denunciante hagués pogut exercir respecte un determinat tractament, com podria ser la comunicació de les seves dades a la persona interessada en el procediment, un cop efectuada la ponderació necessària entre els drets i interessos que poguessin entrar en conflicte, portaria com a conseqüència la limitació del dret d'accés a l'expedient. Ara bé, per tal de facilitar l'exercici d'aquest dret d'oposició, en el moment de recollir les dades de la persona denunciante, cal informar-la clarament dels extrems previstos a l'art. 5.1 de la LOPD, entre els quals s'inclou, d'una banda, el relatiu als cessionaris de les dades –com podria ser el cas de la persona interessada en el procediment en què derivés la denúncia, a través del dret d'accés a l'expedient abans esmentat; i d'altra banda, la possibilitat que el denunciante s'oposi a la dita comunicació de les seves dades a la persona denunciada, a través del dret d'oposició.

En el cas concret aquí analitzat l'Ajuntament no hauria facilitat aquesta informació a la persona aquí denunciante quan formulà la seva queixa o disconformitat en data 11/06/2016, de manera que no s'hauria alertat a l'aquí denunciante de la possibilitat que les seves dades es comunicuessin a la persona respecte qui es formulava la queixa, ni de la possibilitat d'exercir el seu dret d'oposició, entre d'altres extrems previstos a l'article 5 de la LOPD. Ara bé, atès el temps transcorregut des d'aquell tractament de dades, l'eventual responsabilitat de l'Ajuntament hauria prescrit per haver-se superat amb escreix el termini de prescripció previst a l'art. 47 de la LOPD. En efecte, l'eventual vulneració de l'art. 5 de la LOPD està tipificada a la LOPD com a infracció lleu (art. 44.2.c), i per a les infraccions lleus, l'art. 47 de la LOPD fixa un termini de prescripció d'un any, el qual gairebé s'havia consumit en formular-se la denúncia davant aquesta Autoritat.

En la ponderació abans indicada que procedeix efectuar davant una sol·licitud d'accés a l'expedient, cal tenir en compte el principi de proporcionalitat previst a l'article 4 de la LOPD,

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

el qual estableix que *“les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.”* En efecte, en la mesura que la comunicació o cessió de dades personals de la persona denunciant a la persona denunciada, constitueix un tractament de dades personals, aquest tractament s'ha de sotmetre als principis i garanties previstos a la LOPD, i entre aquests el principi de proporcionalitat esmentat. Així doncs, d'acord amb aquest principi, les dades de caràcter personal només podran ser cedides d'acord amb una sèrie de criteris, com ara l'adequació, la pertinència i la ponderació, en relació amb l'àmbit i finalitats que motiven la seva obtenció. En altres paraules, el principi de proporcionalitat en el tractament de les dades, tant en la seva vessant quantitativa com qualitativa, estableix que només es tractaran –cediran– les dades pertinents, adequades i no excessives d'acord amb les finalitats que justifiquen aquest tractament/cessió.

Per finalitzar aquestes consideracions generals, cal fer notar que si la denúncia dona lloc a actuacions prèvies en les què els serveis d'inspecció investiguen els fets denunciats (art. 55 LPAC), mentre s'efectuen aquestes actuacions amb caràcter previ a l'eventual iniciació d'un procediment (com seria el cas del posterior procediment de legalitat urbanística al que es referia l'Ajuntament), tenen caràcter confidencial i no hi ha encara persones interessades, de manera que no podria entrar encara en joc aquí el dret d'accés a l'expedient per part de la persona interessada en el procediment en tràmit.

4.- De conformitat amb tot el que s'ha exposat en els fonaments de dret precedents, i atès que no ha resultat acreditada durant la present informació prèvia l'existència d'indícis racionals que permetin imputar cap fet que pogués ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la LOPD, o bé les eventuais responsabilitats s'haurien extingit per prescripció de la infracció, procedeix acordar l'arxiu provisional de les presents actuacions, mentre no es disposi de més elements que permetin inferir la comissió d'alguna infracció de la normativa de protecció de dades per part de l'Ajuntament en relació als fets objecte de denúncia.

L'article 89 de la Llei 39/2015, en consonància amb els articles 10.2 i 20.1 del Decret 278/1993, preveu que procedeix l'arxivament de les actuacions quan en la instrucció del procediment es posi de manifest el següent: *“b) Quan els fets no estiguin acreditats (...) e) Quan es conclogui, en qualsevol moment, que la infracció ha prescrit”*.

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar provisionalment les actuacions d'informació prèvia número IP 148/2017, relatives a l'Ajuntament de Castelldefels.

Segon.- Notificar aquesta Resolució a l'Ajuntament de Castelldefels i comunicar-la a la persona denunciant.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat denunciada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat denunciada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)